

ανεμιστήρας

ανεμιστήρας, ο, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. ανεμίζω + κατάλ. -τήρας], ο ανεμιστήρας·

- *ρίχνω λάσπη στον ανεμιστήρα*, λασπολογώ, συκοφαντώ τους πάντες, ιδίως αυτούς που ανήκουν σε κάποιο πολιτικό χώρο: «η κυβέρνηση υποστηρίζει πως η αντιπολίτευση, προκειμένου να κρύψει την έλλειψη του πολιτικού της σχεδιασμού, ρίχνει λάσπη στον ανεμιστήρα». Από το ότι, όταν ρίξει κανείς λάσπη στο ανεμιστήρα, τότε, καθώς περιστρέφονται τα πτερύγιά του, διασκορπίζει τη λάσπη προς όλες τις διευθύνσεις.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας